

Obvestilo Komisije o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine s strani carinskih organov v zvezi z blagom, ki je vneseno na carinsko območje Unije, ne da bi bilo sproščeno v prosti promet, vključno z blagom v tranzitu

(2016/C 244/03)

Kazalo

	<i>Stran</i>
1. CILJ	4
2. BLAGO, KI KRŠI PRAVICO INTELEKTUALNE LASTNINE, V OKVIRU CARINSKIH POSTOPKOV UVELJAVLJANJA	5
2.1 Blago, ki prihaja iz tretjih držav in ni sproščeno v prosti promet	5
2.2 Blago, ki prihaja iz tretjih držav, ni sproščeno v prosti promet in nosi enako ali v bistvenem enako blagovno znamko	5
3. BLAGO, PRI KATEREM OBSTAJA SUM KRŠITVE PRAVICE INTELEKTUALNE LASTNINE – CARINSKI POSTOPKI UVELJAVLJANJA	6
3.1 Nadzor in zadržanje	6
3.2 Blago, ki nosi enako ali v bistvenem enako blagovno znamko	7
3.3 Zdravila	8
3.4 Sodelovanje z imetniki pravic	8

1. CILJ

Smernice Evropske komisije za izvrševanje pravic intelektualne lastnine glede blaga, zlasti zdravil, s strani carinskih organov EU pri tranzitu prek ozemlja EU, ki so jih službe Komisije 1. februarja 2012 objavile na spletišču Generalnega direktorata za obdavčenje in carinsko unijo (TAXUD), je treba posodobiti, da se upoštevata:

— Uredba (EU) št. 608/2013 ⁽¹⁾, ki je nadomestila Uredbo Sveta (ES) št. 1383/2003 ⁽²⁾, ter

— sveženj o blagovnih znamkah (z Uredbo (EU) 2015/2424 ⁽³⁾ je bila spremenjena Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 ⁽⁴⁾ in sprejeta Direktiva (EU) 2015/2436 ⁽⁵⁾).

Uredba (EU) št. 608/2013 določa pogoje in postopke za upravno uveljavljanje pravic intelektualne lastnine (PIL) s strani carinskih organov, poleg tega pa je zlasti razširila obseg PIL, na katere se carinski postopki uveljavljanja nanašajo (blagovna znamka, model, avtorske in sorodne pravice, geografska označba, patent, žlahtniteljska pravica, topografija polprevodniških izdelkov, uporabni model in trgovsko ime).

Določbe Uredbe (EU) št. 608/2013 o uveljavljanju PIL s strani carinskih organov je treba uporabljati ob upoštevanju potrebe po spodbujanju učinkovitega in ustreznega varstva pravic intelektualne lastnine ter zagotovitvi, da ne postanejo ovire za zakonito trgovino sami ukrepi in postopki za uveljavljanje PIL, kot je navedeno v preambuli in členu 41 Sporazuma o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine (sporazum TRIPS) Svetovne trgovinske organizacije (STO) ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 608/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine s strani carinskih organov (UL L 181, 29.6.2013, str. 15).

⁽²⁾ Uredba sveta (ES) št. 1383/2003 z dne 22. julija 2003 o carinskem ukrepanju zoper blago, glede katerega obstaja sum, da krši določene pravice intelektualne lastnine, in o ukrepih, ki jih je treba sprejeti zoper blago, glede katerega je ugotovljeno, da je kršilo take pravice (UL L 196, 2.8.2003, str. 7).

⁽³⁾ Uredba (EU) 2015/2424 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2015 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 o blagovni znamki Skupnosti ter Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti in razveljavitvi Uredbe Komisije (ES) št. 2869/95 o pristojbinah, ki se plačujejo Uradu za harmonizacijo notranjega trga (blagovne znamke in modeli) (UL L 341, 24.12.2015, str. 21).

⁽⁴⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, 24.3.2009, str. 1).

⁽⁵⁾ Direktiva (EU) 2015/2436 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2015 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL L 336, 23.12.2015, str. 1).

⁽⁶⁾ Priloga 1C k Marakeškemu sporazumu o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije, ki je bil podpisan 15. aprila 1994 v Marakešu v Maroku.

Sveženj o blagovnih znamkah zdaj razširja pravice imetnika blagovne znamke, registrirane na ravni Unije kot blagovna znamka Evropske unije ali na ravni države članice kot nacionalna blagovna znamka, da se tretjim osebam prepreči, da bi v gospodarskem prometu v Unijo vnesle blago, ne da bi bilo tam sproščeno v prosti promet, če takšno blago prihaja iz tretjih držav in brez dovoljenja nosi blagovno znamko, ki je enaka blagovni znamki, registrirani za takšno blago, ali je v njenih bistvenih lastnostih ni mogoče razlikovati od navedene blagovne znamke. To morajo carinski organi ustrezno upoštevati pri uveljavljanju PIL.

Zato ta dokument nadomešča „Smernice Evropske komisije za izvrševanje pravic intelektualne lastnine glede blaga, zlasti zdravil, s strani carinskih organov EU pri tranzitu prek ozemlja EU“.

2. BLAGO, KI KRŠI PRAVICO INTELKTUALNE LASTNINE, V OKVIRU CARINSKIH POSTOPKOV UVELJAVLJANJA

Uredba (EU) št. 608/2013 vsebuje postopke za uveljavljanje, ki carinskim organom omogočajo ukrepanje zoper blago, pri katerem obstaja sum, da krši pravice intelektualne lastnine. V členu 2 Uredbe so navedene pravice intelektualne lastnine, na katere se nanašajo carinski postopki uveljavljanja. Uredba (EU) št. 608/2013 določa pogoje in postopke za ukrepanje carinskih organov v zvezi z blagom, pri katerem obstaja sum kršitve pravice intelektualne lastnine in ki je ali bi moralo biti predmet carinskega nadzora ali carinske kontrole (člen 1(1)), saj so procesna pooblastila carinskih organov omejena na preverjanje, ali je določeno blago „blago, pri katerem obstaja sum kršitve pravice intelektualne lastnine“, kot je opredeljeno v členu 2(7).

Uredba (EU) št. 608/2013 ne določa nobenih meril za ugotavljanje obstoja kršitve pravice intelektualne lastnine (uvodna izjava 10). Vprašanje, ali je kršena pravica intelektualne lastnine, je stvar materialnega prava na področju intelektualne lastnine, kot ga razlagajo pristojna nacionalna sodišča in Sodišče Evropske unije.

2.1 Blago, ki prihaja iz tretjih držav in ni sproščeno v prosti promet

Pravice intelektualne lastnine, povezane z blagom, ki je vneseno na carinsko območje Unije, ne da bi bilo sproščeno v prosti promet, so lahko kršene, če je to blago, ko je prisotno na carinskem območju Unije (je na primer v posebnem postopku v skladu s carinskim zakonikom Unije ⁽¹⁾) ali celo preden je vneseno na to območje, predmet trgovinske dejavnosti, usmerjene na trg Unije, kot je prodaja, ponudba za prodajo ali oglaševanje (v zvezi s tem glej zadevi Philips/Nokia, točka 57 ⁽²⁾), ali če je iz dokumentov (npr. navodil za uporabo) ali korespondence v zvezi s tem blagom razvidno, da se namerava to blago preusmeriti na trg Unije brez dovoljenja imetnika pravice.

Torej se lahko blago, ki prihaja iz tretje države in ni bilo sproščeno v prosti promet ter pri katerem obstaja sum kršitve pravice intelektualne lastnine, ki je v Evropski uniji zaščitena na primer z blagovno znamko, avtorsko ali sorodno pravico, modelom ali patentom, opredeli kot „blago, pri katerem obstaja sum kršitve pravice intelektualne lastnine“, če obstajajo dokazi, da je to blago namenjeno prodaji v Evropski uniji. Taki dokazi lahko kažejo, da je bilo blago prodano stranki v Evropski uniji ali da je bilo predmet ponudbe za prodajo ali oglaševanja, ki naslavlja potrošnike v Evropski uniji (v zvezi s tem glej zadevi Philips/Nokia, točka 78).

2.2 Blago, ki prihaja iz tretjih držav, ni sproščeno v prosti promet in nosi enako ali v bistvenem enako blagovno znamko

Uredba (ES) št. 207/2009, kot je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2015/2424 in Direktivo (EU) 2015/2436, razširja pravice imetnika blagovne znamke, registrirane na ravni Unije kot blagovna znamka Evropske unije ali na ravni države članice kot nacionalna blagovna znamka, da se tretjim osebam prepreči, da bi v gospodarskem prometu v Unijo vnesle blago, ne da bi bilo sproščeno v prosti promet, če takšno blago prihaja iz tretjih držav in brez dovoljenja nosi blagovno znamko, ki je enaka blagovni znamki, registrirani za takšno blago, ali je v njenih bistvenih lastnostih ni mogoče razlikovati od takšne blagovne znamke (v nadaljnjem besedilu: blago, ki nosi enako ali v bistvenem enako blagovno znamko), tudi če takšno blago ni namenjeno dajanju na trg v Uniji. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 15 Uredbe (EU) 2015/2424, je cilj „okrepitev varstva blagovnih znamk in učinkovitejšega boja proti ponarejanju, v skladu z mednarodnimi obveznostmi Unije v okviru Svetovne trgovinske organizacije (STO) [...]“.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L 269, 10.10.2013, str. 1).

⁽²⁾ Združeni zadevi C-446/09 in C-495/09.

Nove določbe v zvezi z obravnavo blaga, ki je vneseno na ozemlje Unije, ne da bi bilo sproščeno v prosti promet, in nosi enako ali v bistvenem enako blagovno znamko, se uporabljajo, kot sledi.

Blagovne znamke Evropske unije

- Kar zadeva blagovne znamke Evropske unije, je Uredba (EU) 2015/2424 začela veljati 23. marca 2016 (člen 4) in se začela uporabljati na isti dan. Zato lahko carinski organi od 23. marca 2016 ukrepajo v zvezi z blagom, ki je iz tretjih držav vneseno na carinsko območje Unije, ne da bi bilo sproščeno v prosti promet, in nosi blagovno znamko, ki je enaka ali v bistvenem enaka blagovni znamki EU.

Nacionalne blagovne znamke

- Kar zadeva nacionalne blagovne znamke, je Direktiva (EU) 2015/2436 začela veljati 12. januarja 2016 (člen 56). Države članice v skladu s členom 54 Direktive (EU) 2015/2436 do 14. januarja 2019 prilagodijo svojo zakonodajo in druge predpise o nacionalnih blagovnih znamkah, da omogočijo izvajanje Direktive. To pomeni, da bodo v primeru nacionalnih blagovnih znamk nove določbe o blagu, ki nosi enako ali v bistvenem enako blagovno znamko in je vneseno v državo članico, kjer je blagovna znamka registrirana, ne da bi bilo sproščeno v prosti promet, v tej državi članici začele veljati, ko bo ta sprejela zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členom 10 Direktive, ter bodo ti postali veljavni, kar se lahko zgodi kadar koli pred 14. januarjem 2019. Carinski organi v vsaki državi članici bi morali zato skrbno spremljati spremembe zakonodaje o nacionalnih blagovnih znamkah, da bodo vedeli, od katerega datuma bi morali uporabljati določbe o tranzitu v zvezi z nacionalnimi blagovnimi znamkami. Carinski organi lahko v zvezi z blagom, ki pride iz tretjih držav, ne da bi bilo sproščeno v prosti promet, in nosi blagovno znamko, ki je enaka ali v bistvenem enaka nacionalni blagovni znamki, ukrepajo od datuma, ko v njihovi državi članici začnejo veljati in se uporabljati nacionalni predpisi.

Pravice imetnika v zvezi z blagom, ki nosi enako ali v bistvenem enako blagovno znamko

Člen 9(4) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009, kot je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2015/2424, se glasi:

„Pravice, podeljene z blagovno znamko EU

[...] 4. Brez poseganja v pravice, ki so jih imetniki pridobili pred datumom vložitve prijave ali datumom prednostne pravice za blagovno znamko EU, ima imetnik te blagovne znamke EU tudi pravico, da vsem tretjim osebam prepreči, da bi v gospodarskem prometu v Unijo vnesle blago, ne da bi bilo to blago tam sproščeno v prosti promet, če takšno blago, vključno z embalažo, prihaja iz tretjih držav in brez dovoljenja nosi blagovno znamko, ki je enaka blagovni znamki EU, registrirani za takšno blago, ali je v njenih bistvenih lastnostih ni mogoče razlikovati od take blagovne znamke. [...]“ (poudarek dodan).

Pravice, podeljene z nacionalno blagovno znamko

Člen 10(4) Direktive (EU) 2015/2436 navaja podobne pogoje kot člen 9(4) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009, kot je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2015/2424, pri čemer razširja pravice imetnika registrirane nacionalne blagovne znamke v zvezi z blagom, ki je vneseno na ozemlje države članice, ne da bi bilo tam sproščeno v prosti promet, in brez dovoljenja nosi blagovno znamko, ki je enaka ali v bistvenem enaka registrirani nacionalni blagovni znamki.

Opozoriti je treba, da se pravice imetnika blagovne znamke glede na besedilo in namen navedenih novih določb ne razširijo samo na blago, ki nosi znak, enak registrirani blagovni znamki imetnika (to je bodisi znak, ki je sestavljen iz vseh elementov zaščitene blagovne znamke brez sprememb ali dodatkov, bodisi znak, ki gledano v celoti vsebuje tako neznatne razlike, da jih povprečni potrošnik lahko spregleda, v skladu z opredelitvijo Sodišča Evropske unije v zadevi 291/00, LTJ Diffusion SA).

Nove določbe zajemajo tudi blago, ki nosi znak, ki ga „v [njegovih] bistvenih lastnostih ni mogoče razlikovati“ od registrirane blagovne znamke.

3. BLAGO, PRI KATEREM OBSTAJA SUM KRŠITVE PRAVICE INTELEKTUALNE LASTNINE – CARINSKI POSTOPKI UVELJAVLJANJA

3.1 Nadzor in zadržanje

V skladu s carinskim zakonikom Unije (Uredba (EU) št. 952/2013) lahko carinski organi opravijo vsako kontrolo neunij-skega blaga, vnesenega na carinsko območje Unije, ki se jim zdi potrebna⁽¹⁾. Te kontrole morajo biti sorazmerne in opravljene v skladu z merili analize tveganja.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013, zlasti člen 46 Uredbe.

Poleg splošne možnosti izvajanja carinskih kontrol so carinski organi v skladu s členom 1(1) Uredbe (EU) št. 608/2013 pristojni tudi za zadržanje blaga, pri katerem obstaja sum kršitve pravice intelektualne lastnine in ki je ali bi moralo biti predmet carinskega nadzora ali carinske kontrole na carinskem območju Unije, kar velja zlasti za blago v naslednjih situacijah:

- a) kadar je deklarirano za prepustitev v prosti promet, izvoz ali ponovni izvoz;
- b) kadar vstopa na carinsko območje Unije ali ga zapušča ali
- c) kadar se obravnava v posebnem postopku.

Odločitev o zadržanju blaga carinski organi sprejmejo, če obstajajo razumni znaki, da blago krši pravice intelektualne lastnine.

Zadržanje blaga pomeni, da carinski organi zadržijo blago, imetniku pravice pa omogočijo dostop do zaupnih informacij in pregled zadevnega blaga, na podlagi česar se lahko blago uniči brez formalne ugotovitve kršitve⁽¹⁾. Ta postopek presega dejavnost kontrole carinskih organov kot tako.

3.2 Blago, ki nosi enako ali v bistvenem enako blagovno znamko

Kot je navedeno v uvodni izjavi 15 Uredbe (EU) 2015/2424 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009:

„[...] Zaradi okrepitve varstva blagovnih znamk in učinkovitejšega boja proti ponarejanju, v skladu z mednarodnimi obveznostmi Unije v okviru Svetovne trgovinske organizacije (STO), zlasti na podlagi člena V Splošnega sporazuma o carinah in trgovini, ki se nanaša na prosti tranzit, in – v zvezi z generičnimi zdravili – Deklaracije o sporazumu TRIPS in javnem zdravju, ki jo je 14. novembra 2001 sprejela ministrska konferenca STO v Dohi, bi moral imetnik blagovne znamke EU imeti pravico, da tretjim osebam prepereči, da bi v gospodarskem prometu v Unijo vnesle blago, ne da bi bilo to blago tam sproščeno v prosti promet, če takšno blago prihaja iz tretjih držav in brez dovoljenja nosi blagovno znamko, ki je enaka ali v bistvenem enaka blagovni znamki EU, registrirani za takšno blago. [...]“

Kot je navedeno v uvodni izjavi 16 Uredbe (EU) 2015/2424 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 in uvodni izjavi 22 Direktive (EU) 2015/2436:

„[...], bi bilo treba dovoliti, da imetniki blagovne znamke EU preperečijo vnos blaga, ki krši pravice, in izvajanje kakršnih koli carinskih postopkov za takšno blago, vključno s tranzitom, pretovarjanjem, skladiščenjem, prostimi conami, začasno hrambo, aktivnim oplemenitenjem ali začasnim uvozom, tudi kadar takšno blago ni namenjeno dajanju na trg v Uniji. Carinski organi bi morali pri izvajanju carinskega nadzora uporabljati pooblastila in postopke iz Uredbe (EU) št. 608/2013 Evropskega parlamenta in Sveta [...]“

V skladu z zakonodajo Unije o blagovnih znamkah in zakonodajo o nacionalnih blagovnih znamkah lahko carinski organi na podlagi Uredbe (EU) št. 608/2013 zadržijo blago, pri katerem obstaja sum, da nosi enako ali v bistvenem enako blagovno znamko, če se to blago vnese na carinsko območje Unije, ne da bi bilo sproščeno v prosti promet ali namenjeno dajanju na trg Unije. To blago, pri katerem obstaja sum, da brez dovoljenja nosi enako ali v bistvenem enako blagovno znamko, je mogoče najti na carinskem območju Unije v:

- začasni hrambi;
- tranzitu na poti iz tretje države v drugo tretjo državo;
- postopku hrambe v prosti coni ali carinskem skladišču, pri čemer še ni namenjeno za vstop na trg EU ali v tretjo državo;
- postopku začasnega uvoza ali
- postopku aktivnega oplemenitenja.

⁽¹⁾ Glej člena 17 in 23 Uredbe (EU) št. 608/2013.

Pred zadržanjem blaga, pri katerem obstaja sum, da brez dovoljenja nosi blagovno znamko, ki je enaka ali v bistvenem enaka zaščiteni blagovni znamki, lahko carinski organi, če to blago ni namenjeno dajanju na trg EU, imetnika odločbe, s katero se je ugodilo zahtevi, v skladu s členom 17(2) Uredbe (EU) št. 608/2013 pozovejo, naj jim zagotovi vse ustrezne informacije v zvezi z blagom, in se tako izognejo oviranju zakonite trgovine.

Ko je blago, pri katerem obstaja sum, da brez dovoljenja nosi blagovno znamko, ki je enaka ali v bistvenem enaka zaščiteni blagovni znamki, in ki ni namenjeno dajanju na trg EU, zadržano, bi morali carinski organi zagotoviti, da so osebe, ki jih to zadeva (tj. imetnik ali deklarant blaga in imetnik pravice), nemudoma obveščene o zadržanju.

Za uskladitev potrebe po zagotavljanju učinkovitega uveljavljanja pravic iz blagovnih znamk s potrebo po zagotavljanju, da prosti zakoniti trgovinski tokovi niso ovirani, nove določbe iz svežnja o blagovnih znamkah določajo, da pravica imetnika registrirane blagovne znamke, da se prepreči vstop blaga v EU, ne velja v nekaterih primerih v zvezi z blagom v tranzitu, pri katerem obstaja sum, da brez dovoljenja nosi enako ali v bistvenem enako blagovno znamko, če je to blago domnevno namenjeno dajanju na trg tretje države. Imetnik izgubi to pravico, če deklarant ali imetnik blaga v postopku ugotavljanja morebitne kršitve registrirane blagovne znamke predloži dokaze, da imetnik registrirane blagovne znamke nima pravice prepovedati dajanja blaga na trg v državi, v katero je namenjeno, ker zadevna blagovna znamka tam ni zaščiten.

3.3 Zdravila

Čeprav zakonodaja Unije iz tega obvestila ne vsebuje posebnih pravil o zdravilih, Uredba (EU) št. 608/2013 (uvodna izjava 11), Uredba (EU) 2015/2424 (uvodna izjava 19) in Direktiva (EU) 2015/2436 (uvodna izjava 25) navajajo potrebo po olajšanju nemotenega tranzita zakonitih zdravil prek EU.

V skladu z „Deklaracijo o sporazumu TRIPS in javnem zdravju“, ki jo je 14. novembra 2001 sprejela ministrska konferenca STO v Dohi, bi bilo treba sporazum TRIPS razlagati in izvajati tako, da podpira pravico članic STO do varovanja javnega zdravja in zlasti spodbuja dostop do zdravil za vse. EU in njene države članice so v celoti zavezane vsem prizadevanjem, da se v skladu z deklaracijo spodbuja dostop do zdravil za države v stiski.

Carinski organi morajo z vso potrebno skrbnostjo zagotoviti, da je mogoče zakonita zdravila, ki so predmet zakonite trgovine⁽¹⁾, prepeljati čez carinsko območje Unije in da pri tem niso zadržana na podlagi Uredbe (EU) št. 608/2013, ne glede na to, ali so generična ali ne.

Zato carinski organi ne bi smeli zadržati zdravil – če ni znakov, da so namenjena dajanju na trg EU –, če na primer obstajajo podobnosti med mednarodnim nelastniškim imenom⁽²⁾ za zdravilno učinkovino v zdravilih in blagovno znamko, registrirano v EU.

Zato bi morali carinski organi sprejeti vse previdnostne ukrepe, da bi se izognili kakršnemu koli zadržanju zdravil na podlagi Uredbe (EU) št. 608/2013, razen če so ta zdravila namenjena dajanju na trg EU ali če nosijo blagovno znamko, pri kateri obstaja sum, da je enaka ali v bistvenem enaka zaščiteni blagovni znamki v smislu točke 2.2 tega obvestila.

3.4 Sodelovanje z imetniki pravic

Bistvenega pomena je, da imetniki pravic carinskim organom zagotovijo zadostne in ustrezne informacije za učinkovito analizo tveganja.

Zato bi morali biti imetniki pravic, ki vložijo zahtevo za ukrepanje, vedno posebej pozorni na obveznost, da zagotovijo vse razpoložljive informacije, ki bi lahko carinskim organom pomagale pri oceni tveganja kršitev zadevnih pravic.

⁽¹⁾ Zdravila, ki so na primer zgolj v tranzitu prek ozemlja EU in zanje velja patentna pravica, ki velja za taka zdravila na ozemlju EU, če ni zadostnih dokazov o veliki verjetnosti preusmeritve takih zdravil na trg EU.

⁽²⁾ Mednarodna nelastniška imena (INN) opredeljujejo farmacevtske snovi ali aktivne farmacevtske učinkovine. Vsako mednarodno nelastniško ime je edinstveno ime, ki je priznано na svetovni ravni in je javna lastnina. Nelastniško ime je znano tudi kot generično ime. Informacije o INN so na voljo na naslednjem spletnem mestu Svetovne zdravstvene organizacije: <http://www.who.int/medicines/services/inn/innguidance/en/>.

V členu 28 Uredbe (EU) št. 608/2013 je določeno, da je imetnik pravice odgovoren za škodo, ki jo utrpi imetnik blaga, če je med drugim naknadno ugotovljeno, da zadevno blago ne krši pravice intelektualne lastnine.

Zaradi strogih rokov iz Uredbe (EU) št. 608/2013 bi morali imetniki pravic zagotoviti, da je mogoče zlahka vzpostaviti stik s kontaktnimi osebami, navedenimi v zahtevah, in da se lahko te osebe hitro odzovejo na sporočila/zahteve carinskih organov.
